

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

Επέτειοι: Παγκόσμια Ημέρα Νεφρού.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1639 Το Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ παίρνει το όνομά του από τον Πουριτανό ιερέα Τζον Χάρβαρντ, ευεργέτη του ιδρύματος.

1920 Οι μοναρχικοί επιχειρούν να ανατρέψουν την Δημοκρατία της Βαϊμάρης στη Γερμανία, αλλά θα αποτύχουν. Το εγχείρημα τους έμεινε στην ιστορία ως Πραξικόπημα Καπ-Λίτβιτς.

1925 Απαγορεύεται στο Τενεσί των ΗΠΑ η διδασκαλία της θεωρίας της εξέλιξης στα σχολεία. Ο δάσκαλος Τζον Σκόπς αγνοεί την απαγόρευση και διώκεται ποινικά στη γνωστή Δίκη του πιθήκου.

1942 Νέα δελτία ψωμιού εκδίδονται στην κατεχόμενη Ελλάδα. Οι Ναζί αποκτούν το δικαίωμα να ταξιδεύουν δωρεάν με τον ηλεκτρικό σιδηρόδρομο.

1947 Εν μέσω του εμφυλίου πολέμου, ο Ριζοσπάστης γράφει: «*Ο Ελληνικός Λαός θα νικήσει και την Τέταρτη Αυτοκρατορία, όπως νίκησε τις Αυτοκρατορίες της Ρώμης, του Ράικ και της Μεγάλης Βρετανίας*».

1954 Με γοργό ρυθμό προχωρούν οι εργασίες διάνοιξης της νέας μεγάλης παραλιακής λεωφόρου Βουλαγαμένης - Σουνίου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1872 Κωνσταντίνος Θεοτόκης, κερκυραίος λογοτέχνης και μεταφραστής. (Η τιμή και το χρήμα, Ο κατάδικος)

1913 Λάμπρος Κωνσταντάρας, ηθοποιός του θεάτρου και κινηματογράφου.

1966 Βάνα Μπάρμπα, ελληνίδα ηθ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1965 Θεοφάν Στίλιαν Νόλι, γνωστότερος ως Φαν Νόλι, αλβανός επίσκοπος και πολιτικός.

1975 Ίβο Άντριτς, γιουγκοσλάβος συγγραφέας. Βραβεύτηκε με Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1961.

1996 Κριστόφ Κισλόφσκι, πολωνός σκηνοθέτης του κινηματογράφου.

Κωνσταντίνος Θεοτόκης, 1872 – 1923

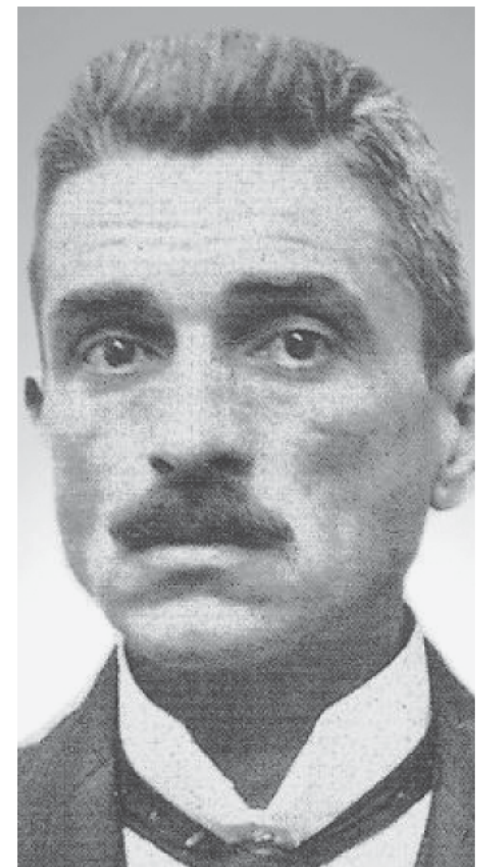
Λογοτέχνης και διανοούμενος που δέσποσε στα ελληνικά γράμματα στις αρχές του 20ού αιώνα, ο Κωνσταντίνος Θεοτόκης γεννήθηκε στις 13 Μαρτίου του 1872 στην Κέρκυρα. Σε ηλικία 17 ετών αναχώρησε για το Παρίσι κι εγγράφηκε στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου της Σορβόνης. Δύο χρόνια αργότερα, γνώρισε στη Βενετία τη βαρόνη Ερνεστίνα Φον Μάλοβιτς από τη Βοημία, με την οποία παντρεύτηκε. Το 1895 απέκτησε μαζί της μία κόρη, αφού ήδη είχε εγκαταλείψει τις σπουδές του και είχε εγκατασταθεί στους Καρουσάδες, όπου αφοσιώθηκε στη μελέτη. Ο Κωνσταντίνος Θεοτόκης επηρεάστηκε αρχικά από τη γερμανική ιδεοκρατία και ιδιαίτερα από τον Νίτσε. Συντροφιά με τον φίλο του Λορέντζο Μαβίλη συμμετείχε σε εθνικούς αγώνες, όπως στην εξέγερση της Κρήτης το 1896, αλλά και σε τοπικές πρωτοβουλίες, π.χ. εναντίον της απόφασης του δήμου της Κέρκυρας για την εγκατάσταση ρουλέτας στο νησί. Καταφέρθηκε, επίσης, εναντίον της πολιτικής του συγγενούς του υπουργού και αργότερα πρωθυπουργού Γεώργιου Θεοτόκη.

Οι ευρύτατες γνώσεις του και η γνώση ξένων γλωσσών -ήταν κάτοχος πέντε ομιλουμένων γλωσσών (ιταλικής, γαλλικής, γερμανικής) και άλλων πέντε από τις νεκρές (αρχαία ελληνικά, λατινικά, εβραϊκά, αρχαία περσικά, σανσκριτικά)-

του επέτρεψαν να ασχοληθεί με μεταφράσεις αρχαίων ελλήνων και ξένων κλασικών, ενώ την ίδια περίοδο δημοσιεύθηκαν και τα πρώτα του πεζά στα περιοδικά της εποχής. Στην Ευρώπη, που είχε ταξιδέψει δύο φορές για ελεύθερη επιμόρφωση στα Πανεπιστήμια του Γκρατς (1898) και του Μονάχου (1908-1909), απαρνήθηκε τον Νίτσε και ασπάστηκε τον Μαρξ. Με τη δεύτερη επίσκεψή του στην Ευρώπη ήρθε σε επαφή και με την κίνηση των σοσιαλιστών της εποχής. Αλληλογραφεί και συντονίζει τις απόψεις του με εκείνες του ομοϊδέατη του Χατζόπουλου κι επιστρέφοντας πρωτοστατεί στην ίδρυση του «Σοσιαλιστικού Ομίλου» και του «Αλληλοβοηθητικού Συνδέσμου Εργατών της Κέρκυρας» (1910-1914).

Κατά τη διάρκεια του πολέμου, προχωρεί στο Κόμμα των Φιλελευθέρων, διορίζεται αντιπρόσωπος του κόμματος στην Κέρκυρα και το 1918 μετακομίζει στην Αθήνα. Με το τέλος του πολέμου του προσφέρεται η θέση του διευθυντή λογοκρισίας, αλλά ύστερα από δύο ημέρες παραιτείται. Διορίζεται προσωρινά ως έκτακτος υπάλληλος στην «Υπηρεσία Ξένων και Εκθέσεων» και οριστικά στην Εθνική Βιβλιοθήκη, πρώτα ως γραμματέας και ύστερα προάγεται ως τμηματάρχης β' τάξεως.

Για να αντιμετωπίσει τα έξοδά του, προπωλεί τα έργα του στους οίκους Βασιλείου και Ελευθερουδάκη. Έτσι, έρχονται στο φως τα δοκιμώ-

τερα πεζά του («Κατάδικος», «Η ζωή και ο θάνατος του Καραβέλα», «Οι σκλάβοι στα δεσμά τους») και οι μεταφράσεις του, π.χ. από τον Γκαίτε («Ερμάνος και Δωροθέα»), από τον Σαίξπηρ («Οθέλος», «Αμλέτος», «Βασιλιάς Ληρ»), από τον Φλομπέρ («Η Κυρία Μποβαρύ», Α' τόμος) και από τον Ρόσελ («Τα προβλήματα της Φιλοσοφίας»).

Το 1922 διαγνώστηκε ότι πάσχει από καρκίνο του στομάχου. Χειρουργήθηκε και αποσύρθηκε στην Κέρκυρα, όπου άφησε την τελευταία του πνοή την 1η Ιουλίου 1923.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Λιγότερες προκλήσεις, περισσότερη εμπιστοσύνη

Η άκομψη και ασυνήθιστα προβληματική, για ένα ιδιαίτερα έμπειρο πολιτικό, όπως ο κ. Σόϊμπλε προσωπική επίθεση κατά του υπουργού Οικονομικών και η αντίδραση που προκάλεσε από την ελληνική κυβέρνηση, φόρτισαν επικίνδυνα το ήδη βαρύ κλίμα στις ελληνο-γερμανικές σχέσεις. Η ένταση αυτή είναι φανερό ότι δεν βοηθά καμιά πλευρά, αλλά τροφοδοτεί επιπλέον τα αρνητικά αντανακλαστικά που καλλιεργούνται και στις δύο χώρες από μερίδα του τύπου και ορισμένους πολιτικούς. Τα όποια, υπαρκτά πράγμα-

τι, προβλήματα υπάρχουν στις διαπραγματεύσεις με τους ευρωπαϊούς εταίρους μας, δεν γεφυρώνονται από τέτοιου είδους κινήσεις και συμπεριφορές, που αναπαράγουν στερεότυπα από το παρελθόν για τους δύο λαούς. Αυτή την ώρα δεν χρειάζονται δηλώσεις και πολεμικές που επιβαρύνουν τις προσωπικές, αλλά και τις γενικότερες σχέσεις πολιτικών και κάθε λογής εκπροσώπων. Χρειάζεται περισσότερη ψυχραιμία και μεγαλύτερη ανοχή στις διαφορετικές προσεγγίσεις που υπάρχουν για να διαμορφωθεί μια

νέα σχέση εμπιστοσύνης, ανάμεσα στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

Οι διαπραγματεύσεις που αναμένεται να αρχίσουν σήμερα για το πακέτο δημοσιονομικών μέτρων και μεταρρυθμίσεων δίνουν την ευκαιρία να σταματήσει επιτέλους αυτή η άγονη αντιπαράθεση δημόσιων δηλώσεων, που υπονομεύει και την προσπάθεια σύγκλισης των δύο πλευρών. Τόσο η ελληνική πλευρά, όσο και η πλευρά των ευρωπαϊών εταίρων μας χρειάζεται να αποκαταστήσουν μια σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης για να

μπορέσουν να προχωρήσουν ουσιαστικά οι μεταξύ τους συζητήσεις. Είναι ώρα ο κ. Βαρουφάκης να περιορίσει τη «δημιουργική ασάφεια» των δηλώσεων του που επιτρέπει σε άσπονδους φίλους να βρίσκουν πρόσφορο έδαφος για κάθε λογής επιθέσεις. Αλλά είναι υποχρέωση και των ευρωπαϊών συνομιλητών του, όπως ο κ. Σόϊμπλε να αντιληφθούν ότι με τη λογική της ισχύος, δεν μπορούν να επιβάλλουν στους πάντες, να συναινούν χωρίς την παραμικρή αντίρρηση στις επιλογές τους.

